

Vikingetidende nr. 4.

Øksen, spyddet, buen og brynjen.

Foruden det lange tveæggede sværd brugte vikingerne også andre våben, hvoraf man må formode, at øksen har været fremherskende, da man på afbildninger fra datiden meget tit ser vikinger bevæbnet med nogle drabelige økser. I England blev disse økser ligefrem kaldt danskerøkser. Der er gjort mange fine fund af økser fra vikingetiden, en af de smukkeste fun er en pragtfuld sølvindlagt økse fra en "høvdingegrav" i Bjerringhøj ved Mammen i Midtjylland.

Øksen har til alle tider været nordboen kær, og i 1200 tallet sættes Olav den Helliges vikingeøkse i det norske våben, hvor den sidder den dag i dag holdt af våbbenets løve.

Desværre er det meget vanskeligt at smede en økse, i hvert fald er vi ikke i stand til det uden faglig hjælp, det må vi så håbe på, at vi kan få inden sommerlejren, så vi i hvert fald kan få en eller to håndsmedede økser med på turen.

Et andet vigtigt våben var spyddet eller lansen, af hvilket der også er gjort talrige fund. Spydspidserne kunne variere meget i form, men af de to fremherskende var det ene kraftigt og bredbladet med fremtrædende midtribbe og kort dølle, det andet var mindre og med længere dølle og modhager. Stagerne til spyddene var af ask, og de var i fuld længde $2\frac{1}{2}$ mtr. T.A. erne tager sig af at lave nogle spyd, hvoraf vi helst skulle have 6 stykker.

At buen og pilen også har haft en vigtig plads blandt vikingernes våben, er der slet ikke nogen tvivl om, vi kan jo bare huske sagnet om Ejnar Tamberskælver, der var meget dygtig til at skyde med bue og pil.

Buen har været en langbue, for det meste lavet af asketræ, den har omtrent haft samme form og størrelse, som de buer man i dag anvender i bueskydningskonkurrencer. Pilene var lavet af træ, medens spidsen kunne være af ben eller metal. Pilekoggeret var lavet af træ, og der var palds til ca. 10 pile.

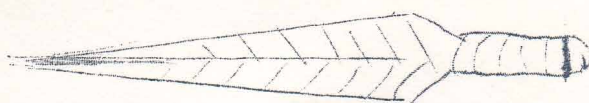
Vi skal selvfølgelig også have nogle buer med turen, og dem får skovmændene til opgave at fremstille.

Foruden skjoldet brugte vikingerne et andet vigtigt dækvåben nemlig ringbrynjen, af hvilken man har gjort flere fund. En sådan ringbrynje, der dækkede hele kroppen, overarmene samt benene ned til knæet var samlet af mere end tyve tusinde sammennittede småringe af jern. I kan forstå, at man den gang havde god tid. At det sikkert ikke var almindeligt at have ringbrynje må vel formodes, det har sikkert kun været den dygtigste og rigeste kriger, der kunne anskaffe sig en ringbrynje.

Når I modtager dette nummer af vikingetidende er I forhåbentlig fuld gang med at lave jeres skjolde, som gerne skulle være færdige så hurtigt som mulig, da vi skal have begyndt på hjelmen omkring 1. april, da næste nummer af vikingetidende udkommer og som helt vil handle om hjelmen og fremstilling af hjelm.

vikingeøkse

bredbladet spydspids med kort dølle

kort spydspids med modhager og lang dølle